

пости и кули, множество църкви, манастири, палати и болярски домове, градътъ, представлявалъ възхитителна гледка, достойна за една тогавашна българска столица. Историята започва, страница следъ страница.

Тукъ сж се разигравали сждбоности за България събития. Оттукъ се направлявалъ държавния животъ на древна България. Обществениятъ постройкы сж били градени по подражание на тогавашната Византийска архитектура, преплитаща се съ чисто български елементи, на които природата е придавала величие, вълшебство и грандиозност. Като полуостровъ, опасанъ съ високи каменни зидове, по които сж стърчали стѣнни крепости и зжбати кули. Задъ градскитъ стѣни, сж се виждали многобройнитъ издигнати черкови и параклиси, царскитъ палати, общественитъ учреждения, болярски домове, окрасени съ гербове на знатни български воеводи.

Тукъ е първия духовенъ и културенъ центъръ на България, който като столица на царетъ ни и резиденция на патриарситъ ни отъ епохата на старото българско царство, почва да крепне и се засилва въ всѣко отношение. Градътъ добива особено значение и голѣма известностъ, когато тукъ започватъ да идатъ и чужденци и се сключватъ международни договори съ близки и далечни страни: Дубровникъ, Рагуза и Венеция. Сключени сж били подобни търговски договори презъ 1352 година съ Венеция, въ 1382 година съ Генуа. Паметна е грамотата на Царъ Асеня II отъ 1218 година, съ която се признаватъ редица търговски права на дубровнишкитъ търговци.

Въ околността изникватъ и манастири, които играятъ важна роля въ обществения и политически животъ на племето ни. Тукъ сж се кръстосвали и събирали множество пѣтища отъ всички краища на България, по които сж били поставени по стратегическитъ пунктове около старата столица гарнизони отъ стража и войски, за охрана отъ вражески нахлувания, вътрешни смутове и размирици. Единъ такъвъ стратегически пунктъ е билъ тогава старинния Раховецъ, разположенъ въ Арбанашката планина. Споредъ хроникитъ на прочутия полски писателъ и политически дѣецъ Филипъ Каллимахъ¹⁾, живѣлъ и работилъ въ втората половина на XV вѣкъ, въ своето историческо описание — История на краля Владислава и Варненското поражение — едно отъ старитъ печатни произведения отъ 1519 година, излѣзло въ Аугсбургъ, въ печатницата на лѣкаря Зигмунда Гриммъ и Мария Вирсунгъ, единъ екземпляръ отъ, което издание се намира въ Варшавската библиотека. Въ нея книга, Калимахъ, като съвременникъ

1) Д-ръ Хр. Кесяковъ — Положението на България въ XV вѣкъ. Сб. Н. Ум и кн. 1892 год. кн. 7 стр. 447.